



CA NHẠC SAIGON TRƯỚC 1975

NGUYỄN VIỆT

Lâu rồi các bạn bè thân hữu mỗi khi gặp tôi cứ hỏi “Liệu ông có viết lại các mẫu chuyện về Ca Sĩ Sài Gòn trước năm 75 được không?”. Bởi dù gì ngày trước ở Sài Gòn tôi viết chuyên mục về điện ảnh tân nhạc cho nhiều báo và tạp chí, mà nhật báo Trắng Đen với số bán chạy nhất thời đó là chủ chốt; đồng thời cũng là một trong các sáng lập viên “Nhóm thân hữu ký giả Điện ảnh Tân nhạc Việt Nam” (như Huy Văn TTK báo Tiền Tuyến, tức Bình Cà Gật trong tạp chí Chiến Sĩ Cộng Hòa, Nguyễn Toàn, Trương Giang, Phạm Hồng Vân, Phi Sơn...) thuộc “thiên lý nhân”... trăm tai ngàn mắt thời đó. Viết về giới ca nhạc sĩ Sài Gòn thời trước 1975, là viết những chuyện đằng sau hậu trường, những chuyện dính dáng vào đời tư nhưng không đến nỗi phải bồi thường “một đồng danh dự”; có thể có những vụ việc đã từng được đăng hoặc chưa được đăng trên báo, viết về người còn ở lại và người đã xa quê hương, quả thật hết sức phức tạp! Lý do “sự thật hay mịch lòng”, nhưng đã hơn 30 năm xin cứ coi đây là kỷ niệm, thật hư thế nào chính người trong cuộc sẽ hiểu! Nhưng vì một lẽ giản đơn “không muốn vạch áo cho người xem lưng” đó thôi!? Cuối cùng, những phần hồi ký này chỉ trích đăng từng phần, nếu có dịp xin sẽ viết tiếp... và viết ra để những người về sau tham khảo và biết về các Nhạc Sĩ & Ca Sĩ trước 1975, đang ở VN, Hải ngoại đã thành danh như thế nào. (NV)

Ca sĩ Saigon – xuất hiện từ đâu?

Nói đến ca sĩ từ đâu đến hay nôm na từ đâu mà thành danh. Tôi chợt nhớ đến Chế Linh đầu tiên, nhớ ngay cái ngày một thanh niên gốc Chăm khúm núm đến gặp Tùng Lâm ở hậu trường rạp Olympic, một sân khấu đại nhạc hội do quái kiệt Tùng Lâm tổ chức song song với Duy Ngọc ở bên rạp Hưng Đạo vào mỗi sáng chủ nhật.

Tôi nhớ buổi sáng chủ nhật hôm đó khi anh chàng da ngăm đen tóc quăn, ăn mặc nguyên bộ đồ jean. Đến Tùng

Lâm cũng không hiểu tại sao anh ta, một người lạ mặt vào được tận bên trong hậu trường. Còn đang ngạc nhiên thì anh chàng người Chăm đã tới gặp ngay Tùng Lâm xin cho được hát vào những lúc ca sĩ còn chạy show chưa kịp đến.

Tùng Lâm quyết liệt từ chối, dù lúc đó phải đóng màn chờ ca sĩ cũng không dám cho anh chàng người Chăm này lên hát, một phần do anh ta là người dân tộc thiểu số và cũng chưa từng nghe anh ta hát bao giờ. Nhưng kể tiếp những tuần sau, anh

chàng người Chăm lì lợm vẫn đều đặn xuất hiện xin Tùng Lâm cho được hát, và rồi Tùng Lâm cũng đành chào thua sự lì lợm quá mức này, đành chấp nhận cho anh ta hát một bài để thử, với lời dặn chỉ hát một bài và không có tiền “cát sê”

Tôi chứng kiến các buổi anh chàng người Chăm đến và cả buổi đầu tiên được Tùng Lâm cho lên hát một nhạc phẩm của Duy Khánh, với tên được giới thiệu là Chế Linh. (nghệ danh này sau mới rõ nó có hai nghĩa, nghĩa thứ nhất là họ Chế để khẳng định